

Søren Pape Poulsens grundlovstale

Taler

Søren Pape Poulsen
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

5. juni 2016

Sted

Viborg

Der findes et fælles Danmark

Grundlovsdag er måske den flotteste dag at hejse Dannebrog på. For grundlovsdag er hele nationens dag. Det er demokratiets og frihedens dag. Og det er en fælles dag for alle i Danmark. Grundlovsdag er ligeglad med hudfarve, alder og køn. Den skelner ikke mellem land og by. Den er en åben invitation til alle, der vil vise støtte til vores smukke demokrati. Dét er dejligt. Det er den måde, vi vil leve på.

Vi er et folk med en helt særlig historie, som har skabt et helt unikt samfund.

Det skal vi bevare. Ved at udvikle os økonomisk og stå fast kulturelt.

Jeg tror, at det er godt, at vi minder hinanden om, hvilket samfund vi har valgt at leve i. At vi har valgt et samfund, hvor vi kommer hinanden ved og er fælles om kulturen og demokratiet. Da danske borgere sammen gik til kongen op til udarbejdelsen af vores første grundlov, var det med troen på, at man kunne stoppe enevælden og sætte borgernes vilje i centrum. Det lykkedes.

I dag er vi stolte af vores lands lange historie og vores demokrati. Med god grund. Dengang i 1849 formede danske borgere fremtiden. De skabte et samfund, de ville leve i. De traf et valg. I dag fejrer vi det valg. Men vi må også minde hinanden om, at det valg ikke er noget, man træffer én gang, og så er det slut med bekymringer.

Nej, demokratiet skal hele tiden vandes og næres. For grundloven er en ramme og en rettesnor. Men det er den levevis, vi fylder rammen ud med, der gør hele forskellen.

Forsvaret svigtes I tidligere tider har vi også svoret en ed, som har skabt stor sikkerhed i verden og for Danmark. En ed, der betyder, at vi frie og demokratiske lande hjælper hinanden. Jeg taler selvfølgelig om den forsvarsalliance, vi indgår i med vores partnere i NATO. Derfor har Danmark også deltaget i missioner forskellige steder i verden i mange år. Det har vi gjort i

samarbejde med gode NATO-partnere i kamp for den frie verden.

Vi står nu midt i at skulle erstatte vores gamle F16-kampfly med nye fly.

Regeringen har lagt op til et køb af 27 fly. Vi burde egentlig købe 43, hvis vi skal kunne gøre det samme som i dag.

Nuvel, hvis vi ender på 27, må vi så være ærlige og sige, at der er mindre, vi kan.

Det er én ting. Men den finansiering, regeringen har lagt op til, er urealistisk – ja, den er nærmest fantasifuld. Man forventer, at piloterne skal udsendes otte måneder om året mod fire måneder i dag. I den resterende tid skal de så have en arbejdsuge på 48 timer – såfremt der ikke er orlov eller andet. Så skal det også dækkes ind.

Man forventer 250 flyvetimer per år. Det har intet fly nogensinde leveret.

Man forudsætter at budgettet holder. Hvad tror I?

Der skal sælges bygninger for 400 mio. kr. Uspecificeret.

Jeg frygter, at det ender med kasernelukninger eller salg af vores historiske arv.

Man bruger rub og stub på materielbudgettet de næste 10 år.

Sagt på en anden måde: Man køber kampfly, men man skriver samtidig under på, at både flåden og hæren i ti år kan få vente sig nogle ordenlige knubs. Det er en aftale, jeg har meget svært ved at se mig selv indgå.

For Danmarks forsvar står ved en skillevej. Enten tager vi det seriøst, eller også udsulter vi det.

Jeg kan ikke som formand for et forsvarsvenligt parti, der altid har kæmpet forsvarets sag, stå inde for, at regeringen sammen med partierne på venstrefløjen udsulter dansk forsvar med dette forslag. Men forsvaret skal kunne regne med Det Konservative Folkeparti.

Så kære Lars Løkke Rasmussen: Du må finde en anden løsning.

Flygtningekrisen Vi oplever et pres udefra gennem flygtningekrisen. Og selvom vi ved, at krigens virkelige ofre er nogle andre end os selv, kan vi ikke sige os fri for, at der har bredt sig en vis utryghed i Danmark. For hvordan skal det nu gå?

Da vi så hjemme fra stuerne, hvordan der gik mennesker fra en anden del af vores verden på vores motorveje, var der nok nogle stykker, der spurgte sig selv:

Er der styr på den her situation? Kan vi hjælpe? Og: Hvor mange bliver de?

Vi er ikke vant til at håndtere et pres i den størrelsesorden. Der ikke kun tale om et økonomisk pres. Der er også tale om et kulturelt pres. Og der skal vi finde vores ben.

Man fødes ikke med et særligt demokratisk blod i årene. Den demokratiske samtale, de frie medier og de hemmelige valg er noget, vi er opdraget til. Det er

noget, vi har lært af vores forældre, som har givet det videre fra deres forældre. Det er noget, vi selv har skabt. Tænk bare på grundloven. Den har vi også selv skabt. Det er så dyrebart.

Det er måske en af årsagerne til, at vi er utrygge. Vi er bange for, at det Danmark, vi skal leve i, ikke er det Danmark, vi husker. For vi vil gerne leve, som vi har selv valgt det i generationer.

Som konservativ må jeg sige: Vi skal huske at holde fast i os selv. Vi bør holde fast i den levemåde, vi elsker. I den kultur, vi holder af. Og udvikle os i et tempo, hvor vi kan følge med. I dag går det for stærkt.

Skyggedanmark For nogle uger siden besøgte jeg Gellerup. Til jer, der ikke har været der: Det ligner noget fra en nedslående, socialrealistisk film. En sten- og betonørken.

Af alle ghettoer herhjemme har den flest beboere, som er dømt for at overtræde straffeloven, våbenloven eller loven om euforiserende stoffer. Det er den ghetto i Danmark, hvor næst flest indvandrere eller efterkommere kommer fra ikke-vestlige lande.

Politiets tryghedsindeks viser, at over 25 procent derude føler sig utrygge.

Forestil jer lige, hvis hver fjerde I møder på gågaden i jeres hjemby skulle være utrygge.

Og kun 64 procent i Gellerup stemte ved sidste valg. Det er en kæmpe kulturel udfordring.

Der er dele af Danmark, hvor dansk lov og ret er noget, man ser stort på. Hvor imamer tilsyneladende råder uskyldige kvinder til at lade sig voldtage af deres ægtemænd.

Hele Danmark så med på TV2 de dage, da sløret blev løftet for de mest ekstremistiske af moskéerne. I min optik skal der ikke findes et sted i Danmark, hvor vi ikke lever efter danske værdier. De skal gælde også den fjerneste afkroge af den mindste ghetto. Vi bliver nødt til at tage et opgør med skyggedanmark.

Der, hvor værdi- og rodløsheden skaber unge mennesker, der ikke kan tænke på meget andet end dem selv. Hvor man ikke har indblik i, hvad det vil sige at være dansker. Der, hvor man ikke har respekt for det Danmark, mine forældres generation har bygget op.

Og lad mig med det samme slå noget fast om de formørkede imamer: Vi behøver ikke acceptere så meget som én af deres bortforklaringer om, at deres råd kun er noget, der skal gælde i et kalifat, eller at det ikke skal tages bogstaveligt.

Når en kvinde spørger om råd, og man basalt set giver det råd, at hun skal lade

sig voldtage, kan man ikke gemme sig bag teknikaliteter eller religiøse skrifter. Den går ikke.

Hverken økonomisk smalhals eller kulturel baggrund kan fritage folk fra at opføre sig ordentligt.

Jeg giver heller ikke en bøjet femøre for, at unge lader sig fascinere, forføre og forgifte af ghettolivet og skyggedanmarks hurtige penge. Jeg giver intet for, at de ikke tager imod de gode uddannelsesstilbud, vi har i Danmark. Det er utaknemmeligt.

Vi skal handle Vi skal kaste lys over skyggedanmark. Og det er handling, der tæller. Derfor har vi sagt, at der er en række forslag, man bør gennemføre med det samme. • Fratag de trossamfund, som prædiker had, deres godkendelse og privilegier • Stop hadprædikanterne i at rejse ind over grænsen

Det er ikke et sekund for tidligt. Hør bare, hvad integrationsrådgiver

Mohammad Rafiq har udtalt – og jeg citerer:

”Sharialov fungerer allerede i flere bydele. På Nørrebro kører man flere steder et parallelt samfund, hvor religiøse dogmer kører ved siden af de danske.” Citat slut.

Det kan man forsøge at affeje med, at det kun er et lille område. Og at det nok spreder sig langsomt. Men det er ikke godt nok. Vi ønsker at leve, som vi har valgt. Ikke som vi har valgt blandet op med Sharia.

• Jeg mener, at vi skal oprette mobile nærpolitistationer i samtlige udsatte boligområder. • Jeg mener, at det kan være nødvendigt at tvangsflytte folk ud af ghettoerne.

Min vision er, at vi kommer af med alle ghettoerne. Jeg ved, at det er dyrt og tager tid. Men det er nødvendigt. Vi skal ikke acceptere parallelsamfund. Vi skal kaste lys over skyggedanmark.

For nogen tid siden hørte jeg et radiointerview med en ung mand, som fortalte om, hvordan han udvalgte de butikker, han begik røveri i. Han gik uden om de butikker, der ansatte hans venner og familie. Resten plyndrede han.

Han lod til at være stolt af det, selvom det jo er de rene mafiametoder. Og han havde endda en filosofi, som forklarede, hvorfor han stjal. Også selvom han tjente mange penge på at sælge hash. Hans filosofi lød: »Man skal være nærig for at nå langt.« Det er simpelthen for fladpandet. Jeg forstår godt, at man vil vende hver en krone, men det skal ikke være en krone, man stjæler fra andres lommer.

Den unge mand havde gjort kriminalitet til en levevej. Han havde sat tingene i system, og han kunne endda sige, hvilken by han tog til, hvis alle butikkerne i hans område skulle finde på at ansætte hans venner. Han ville ”nå langt,” som han sagde.

Han har slet ikke forstået, hvad det vil sige at nå langt. Og det er, fordi han mangler kulturen og værdierne. Han tror, at alt kan måles i penge, men det kan det ikke.

Hvis han havde haft de danske værdier inde på livet, ville han føle, at han nåede langt, hvis han havde en velfungerende familie. Hjælp de svageste i samfundet. Og havde respekt for hårdt arbejde.

Så ville han sætte en ære i at skabe et Danmark, hvor der er mere tryghed og flere muligheder. Hvor man gør en positiv forskel i andre menneskers liv. Og tror på, at det fredelige og lykkelige liv kommer af næstekærlighed og retfærdighed. Hans type er heldigvis et fåtal. Men han er også et tegn på et større problem. Han er et tegn på, hvor lidt lov og orden har fat i skyggedanmark. Han er et tegn på en kynisme og en afstumpet selvtillid, vi skal til livs.

Men jeg vil også gerne understrege, at han ikke skal have lov til at ødelægge det for de mange unge mennesker, som klarer sig godt, opfører sig pænt og har et fremmedklingende navn.

Vi skal hverken lukke Danmark ellers vores hjerter. Vi vil gerne være en del af verden. Vi vil gerne have, at den tyske læge eller den indiske ingeniør føler sig velkomne.

Vi skal klappe den selvstændige erhvervsdrivende på ryggen. Uanset om vedkommende er første, anden eller tredje generationsindvandrer eller dansk som dronningen.

Værdierne skal være Jo mere vi er presset på vores kultur, desto mere skal vi minde os om, hvorfor vores egen kultur er god. For den er god, og den har bragt os det Danmark, vi har i dag. Og det er et fremragende resultat.

Det er derfor, værdierne stadig skal være fundamentet for Danmark. Det er derfor, jeg kæmper for, at man kan sige lige ud: Hvis man kan lære at læse Koranen på arabisk, kan man også lære at læse grundloven på dansk. Det er derfor, vi skal kræve fuldstændig demokratisk assimilation.

Men Danmark er mere end kulturel værdipolitik. Danmark er også økonomiske værdipolitik. Her er det afgørende, at vi passer på hinanden. Det skal der være overskud til.

Derfor kæmper jeg for, at vi siger til folk, at de skal klare sig selv, hvis de kan. Det er en sund værdi. Og så er der overskud til at hjælpe dem, der har behov.

Jeg kæmper for, at Danmark bygges på næstekærlighed og respekten for hårdt arbejde. At ingen er født til at leve i nød. At alle får en chance. Det er det, jeg vil videreføre fra mine forældres generation. Vi skal arbejde for høj vækst, gode jobmuligheder og social fremgang.

Det er muligt. Vi har gjort det før. Vi har skabt fremgang og fordoblet vores levestandard. Den ihærdighed og virkelyst skal vi elske. Det er sådan, vi får råd til at skabe et Danmark med mere tryghed og flere muligheder.

Vi skal skabe mere tryghed i samfundet. Det er vores fælles hjem. Men jeg mener også, at vi skal skabe tryghed om de hjem, danske familier bor i hver især.

Jeg tror på, at vi danskere under vores naboer, at deres hjem er en base og ikke et skatteobjekt. Jeg tror, at vi under hinanden, at hjemmet – dét er der ro om.

Jeg tror, at vi kan løfte os over misundelse og jantelov og ”nå, der er nok nogen, der har bygget ud.” Jeg tror, at vi kan glæde os på vegne af hinanden. På den måde veksler vi underskud til overskud. Det er en sund værdi, at vi ikke betragter naboens dagligstue som noget, vi kan beskatte. For den må naboen da gerne have i fred. Vi har ærligt talt ikke brug for, at vi går og lægger skatter på hinandens huse eller haver. Og vi har ikke brug for, at boligejerne bliver byttet, når skattefar leger Nak & Æd.

Jeg tror på, at det kan lade sig gøre. Jeg tror fuldt og fast på, at alt dette kan lade sig gøre. Jeg tror på, at vi kan skabe tryghed i samfundet og i hjemmene. Jeg tror på, at vi kan kaste lys over skyggedanmark.

Jeg tror på, at børn af indvandrere og flygtninge, som går i en dansk folkeskole, lærer om danske værdier, lærer at skrive og regne og går til fodbold i en klub med danske børn – jeg tror på, at de kan få et godt liv i Danmark.

Jeg kunne ikke drømme at dømme nogen ude, fordi de har en anden hudfarve, eller fordi deres forældre ikke har noget job.

Men de skal bevise det selv og gribe de muligheder, de får. De skal selv ville træde ud af skyggedanmark. De skal blive bidragsydere og ikke bidragsnydere. Jeg tror på, at vi kan skabe et fælles Danmark.

En god fremtid kommer ikke af sig selv. Grundloven kom ikke af sig selv i 1849. En god fremtid kommer ikke af sig selv her i 2016. Derfor skal vi styre, hvor vi vil hen.

Vi skal selv gøre det attraktivt at tage vare på sig selv og sin familie. Og uattraktivt at være kriminel og dyrke parallelsamfundets skyggesider.

Kort sagt vil jeg indrette politik efter de gamle, sunde værdier. Hvor mere tryghed og flere muligheder er ledestjernerne. For vi skal finde balancen i en tid, hvor jorden flytter sig under vores fødder i en ny rytme.

Fuldstændig som en vicevært i en opgang vedligeholder, skal vi vedligeholde de tanker og det samfund, som blev grundlagt i 1849.

Vi skylder at opføre os som ét fælles Danmark. For vi står på skuldrene af mange modige danskere, som gennem historien er stået fast på deres værdier og på at være aktive i vores demokrati. Enhver der er sig selv nærmest, forstår ikke, at alle

mennesker gror som et blad på et stort træ. Det var træet, der kom først. Man er en del af noget større. Man er en del af et fælles Danmark.

Tags

Det Konservative Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/grundlovstale-2016>